

Orosz szonettek

1

Bámulni pókhálós sarokba, –
Vén ingaóra villog ott,
Réz-nyelven részegen motyogja:
Andrej halott, Andrej halott.

Ma éjfélig kitart a vodka, –
S ki várja még a holnapot?
Ülök, magam elé motyogva:
Andrej halott, Andrej halott.

Várnak reám a másvilágon
Elvesztett tagjaim: fiam,
Marina, Anna és a lábam,

Mit negyvenegy telén levágtak, –
Együtt leszünk mindannyian,
Kik tagjai vagyunk egymásnak.

2

Kéklő, hideg menny, ártér, rőzsegát, –
Mily elgyűródött-otthonos szavak
Idéznek fel, Marina, ifjuság!
Azt mondom: hó, és hetekig szakad.

Azt mondom: háborúszagú a reggel,
S a csikkel teleszórt váróterem
Padjáról, szemhéját dörzsölve, fölkel
(Még rajta van katonaköpenyem)

Egy hadnagy, aki... mondanám, de nem,
Van, amit én se mondhatok, különben

Idő előtt feltámadnak a holtak, –

Már így is hófuvásos éjeken
Eljönnek hozzám, és felsorakoznak
Parancsra várva, némán, szélütötten.

Az 1989-ben elhunyt Arszenyij Tarkovszkijt bensőséges barátság fűzte Marina Cvetajevához és Anna Ahmatovához. Fiát, a filmrendező Andrejt, három évvel élte túl. Ezek a versei csak fordításban léteznek.

(Baka István [Tájkép fohással](#) című kötetéből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)